

**НАРЕДБА
ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА
ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА АНТОН**

/приета с решение №186/28.01.2009 г. на Общински съвет Антон/
В сила от 28.01.2009 г.

ГЛАВА ПЪРВА: ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Стази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Антон

Чл. 2 В общинските бюджети постъпват следните местни данъци

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници (в сила от 01.01.2017 г.)
9. Други местни данъци, определени със закон

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред

(2) Вънесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до

100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци

ГЛАВА ВТОРА: МЕСТНИ ДАНЪЦИ

РАЗДЕЛ I: Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него .

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) Когато собственика, съответно носителят на ограничено вещно право, е предприятие, в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

Чл. 9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 10. (1) /изм с реш е № .../ Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се община Антон
2. по банков път – по банковата сметка на общината

BIC UNCRBGSF

IBAN: BG 67 UNCR 75278459464000

Код за вид плащане: 44 21 00 – данък върху недвижимите имоти, лихви
44 24 00 – такса битови отпадъци, лихви

3. с пощенски запис

4. чрез изипей

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

(1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДГ. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 5, ал. 1 от настоящата наредба, образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството и на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 13. За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени

(1) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(2) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(3) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(4) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 12, ал. 1.

(5) В случаите по ал. 4 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 14. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 15. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 16. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **4,5** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 17. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение №2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 18. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение №2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл 11, ал 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 19. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл 10, ал 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 20. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) Вслучай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са деклариране като основни жилища.

Чл. 22. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл 20 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл 14, ал 1 от Закона за местните данъци и такси.

РАЗДЕЛ II: Данък върху наследствата

Чл. 23. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 24. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон

Чл. 25. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 26. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 27. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява в левове към момента на откриване на наследството съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000,00 лв.
2. за лица, извън посочените в т. 1 – **5,0** на сто за наследствен дял над 250 000,00 лв.

Чл. 30. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 31. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 32. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

РАЗДЕЛ III: Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 33. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по

закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи

Чл. 34. Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 35. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 36. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) **4** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 37. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 38. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси

РАЗДЕЛ IV: Данък върху превозните средства

Чл. 39. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 40. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 41. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Апинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;
5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4.

(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(4) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 3 или с подаване на нова данъчна декларация.

(5) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(6) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 3 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(7) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 42 (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК}$$

Където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имущественият компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. Иму щественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от тодината на производство на автомобила, по следната формула:

$ИмК = С_k w \times К_п$, където:

$С_k w$ е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общински съвет с наредба по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

1. до 55 kW включително - от 0,34 лв. за 1 kW
2. над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 лв. за 1 kW
3. над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 лв. за 1 kW
4. над 110 kW до 150 kW включително - от 1,23 лв. за 1 kW
5. над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 лв. за 1 kW
6. над 245 kW - от 2,10 лв. за 1 kW

$К_п$ е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

1. Екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,1
„Евро 3“	1,0
„Евро 4“	0,8
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – **5,00** лв.
2. къмпинг ремарке – **10,00** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10,00** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **12,00** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25,00** лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – **35,00** лв
4. над 350 до 490 куб. см включително – **50,00** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **75,00** лв.
6. над 750 куб. см – **100,00** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4,00** лв.
2. над 400 кг – **6,00** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **50,00** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **100,00** лв.

(6) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер от 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8,00	28,00
	18	20	28,00	64,00
	20	22	64,00	147,00
	22	25	190,00	342,00
	25	26	342,00	600,00
	26	28	342,00	600,00
	28	29	331,00	399,00
	29	31	399,00	655,00

	31	33	655,00	909,00
	33	38	909,00	1381,00
	38	-	1007,00	1369,00
Б) с три и повече оси	36	38	640,00	888,00
	38	40	888,00	1228,00
	40	-	1228,00	1817,00

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **50,00** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер на **100,00** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5,00** лв.

2. над 18 kW до 37 kW включително – **7,00** лв.

3. над 37 kW – **10,00** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25,00** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер **50,00** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30,00	61,00
	13	14	61,00	168,00
	14	15	168,00	237,00
	15	-	237,00	536,00
Б) с три оси	15	17	61,00	106,00
	17	19	106,00	217,00

	19	21	217,00	282,00
	21	23	282,00	434,00
	23	-	434,00	675,00
В) с четири оси	23	25	282,00	286,00
	25	27	286,00	446,00
	27	29	446,00	708,00
	29	-	708,00	1050,00

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 43. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1,00** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1,00** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,10** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100,00** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20,00** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **2,70** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,50** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 44. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - **20,00** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан - **12,00** лв.

3. за делтаплан - **12,00** лв.

4. за мотоделтаплан - **20,00** лв.

5. за свободен балон - **30,00** лв.

6. за планер - **30,00** лв.

Чл. 45. Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 46. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 42, ал. 3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление, от определения по чл. 42, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазвитите планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 42, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 47. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 48. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 - в приход на общината, по регистрацията на превозното средство.

РАЗДЕЛ V: Патентен данък

Чл. 49. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение №4 (патентни дейности) от Закона за местните данъци и такси се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000,00 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщинно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 50. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000,00 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000,00 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 51. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение №1 от тази наредба.

Чл. 52. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение №4 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените

в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение №4 от ЗМДТ, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение №4.

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 53. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година повече от един вид патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер, (за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага);

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място, намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н от ЗМДТ е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 61д, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 54. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал 1 и за възникването на обстоятелствата по чл 61ц, ал 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл 61ц, ал 1 и 2.

Чл 55. (1) Данъчните декларации по чл 61н се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл 56. (1) Срока за подаване на патентна декларация е до 31 януари на съответната година. Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юни;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл 61ц, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл 61ц, ал 2 и 3 от Закона за местните данъци и такси данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, ...

Чл 57. Лицата по чл 49 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение №2

РАЗДЕЛ М: Туристически данък

/ Приет с Протокол №32, Решение №398, т. 5/

Чл 58. (1) Туристически данък се облагат ношувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи ношувки.

(3) Лицата по ал 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо ношувка.

(5) Лицата по ал 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 59. (1) Общинският съвет определя размера на данъка за всяка нощувка съобразно категорията на местата за настаняване, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,20 лв. за нощувка
2. категория 2 звезди – 0,30 лв. за нощувка
3. категория 3 звезди – 0,40 лв. за нощувка
4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка
5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 60. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Чл. 61. Туристическият данък влиза в сила от **01.01.2011 г.**

РАЗДЕЛ VI: Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 62. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местни данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на община Антон по Закона за автомобилните превози.

Чл. 63. (1) Общинският съвет определя годишен размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в размер на 400,00 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 64. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона

за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в община Антон

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 65. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на общината.

Чл. 66. (1) Когато разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\frac{\text{НВДТПП} = \text{ПДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 67. Данъкът по чл. 63, ал. 1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози

Чл. 68. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 66, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1 Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от

кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 2 Настоящата наредба отменя изцяло досега действащата Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Антон

§ 3 Настоящата наредба се издава на основание чл 1, ал 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от датата на приемането ѝ от Общински съвет- Антон

§ 4 На предплатилите за цялата година в сроковете по чл 2, т. 1 и т. 4 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 5 За налагане на административни наказания за нарушения на ЗМДТ и тази Наредба се прилагат разпоредбите на Закона за местните данъци и такси

Зона	Населени места/улици
I-ва	ОБЩИНА АНТОН (изписват се населените места/ наименования на улици, квартали, райони и др.)

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	... зона	... зона	... зона
-------------------	--------	----------	----------	----------

1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи или регистрирани по Закона за туризма — данъкът се определя в размер на ... лв за стая според местонахождението на обекта:

1 и 2 звезди	25,00 лв
--------------	----------

2. Заведения за хранене и развлечения — данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти	
1 — 2 звезди	1,00 лв
3 звезди	6,00 лв
б) заведения за бързо обслужване:	
1 — 2 звезди	1,00 лв
3 звезди	3,00 лв
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":	
1 — 2 звезди	1,00 лв
3 звезди	2,00 лв
г) кафе-сладкарници	
1 — 2 звезди	1,00 лв
3 звезди	3,00 лв
д) барове:	
— дневни	
2 звезди	3,00 лв
3 звезди	10,00 лв
— нощни	

2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	20,00 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект.	75,00 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 4,00 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 20,00 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 100,00 лв. според местонахождението на обекта.	
6. Шивачки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 110,00 лв. според местонахождението на обекта.	
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 700,00 лв. според местонахождението на обекта:	
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 40,00 лв. според местонахождението на обекта.	
9. Металообработващи услуги — данъкът се определя в размер на 200,00 лв. според местонахождението на обекта.	
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 132,00 лв. за работно място според местонахождението на обекта:	
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 224,00 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.	
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 200,00 лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 77,00 лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 70,00 лв. според местонахождението на обекта.	
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 200,00 лв. според местонахождението на обекта.	
16. Автомивки, ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 230,00 лв. според местонахождението на обекта:	
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 350,00 лв. според местонахождението на обекта.	
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 132,00 лв. според местонахождението на обекта.	

19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 132,00 лв. според местонахождението на обекта.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 174,00 лв. според местонахождението на обекта.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на 600,00 лв. според местонахождението на обекта.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3 520,00 лв. според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 660,00 лв. според местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2 750,00 лв. според местонахождението на обекта.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 300,00 лв. според местонахождението на обекта.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 200,00 лв. според местонахождението на обекта.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 190,00 лв. според местонахождението на обекта.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 71,00 лв. според местонахождението на обекта.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 61,00 лв. според местонахождението на обекта.
30. Заложни къщи — данъкът се определя в размер на 6 600,00 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 60,00 лв. според местонахождението на обекта.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 390,00 лв. според местонахождението на обекта.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 112,00 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж табла, размера на данъка за брой съоръжение е 10,00 лв.

в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 55 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 55,00 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв. м	- 2,00 лв.
и за един фитнес уред	- 440,00 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 187,00 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18,00 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600,00 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750,00 лв. на брой
б) лодки	450,00 лв. на брой
в) яхти	900,00 лв. на брой
г) джетове	900,00 лв. на брой
д) влакчета	30,00 лв. на място
е) файтони	75,00 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150,00 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кърпки, сноубордове, шейни	150,00 лв. на брой оборудване
и) въртележи, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой

л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбища
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства —данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	275,00 лв.
б) други МПС	550,00 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства —данъкът се определя в размер на 2000,00 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника —данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн	—330,00 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни пясита и други самоходни и самодвижещи се машини	— 110,00 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини	— 11,00 лв.